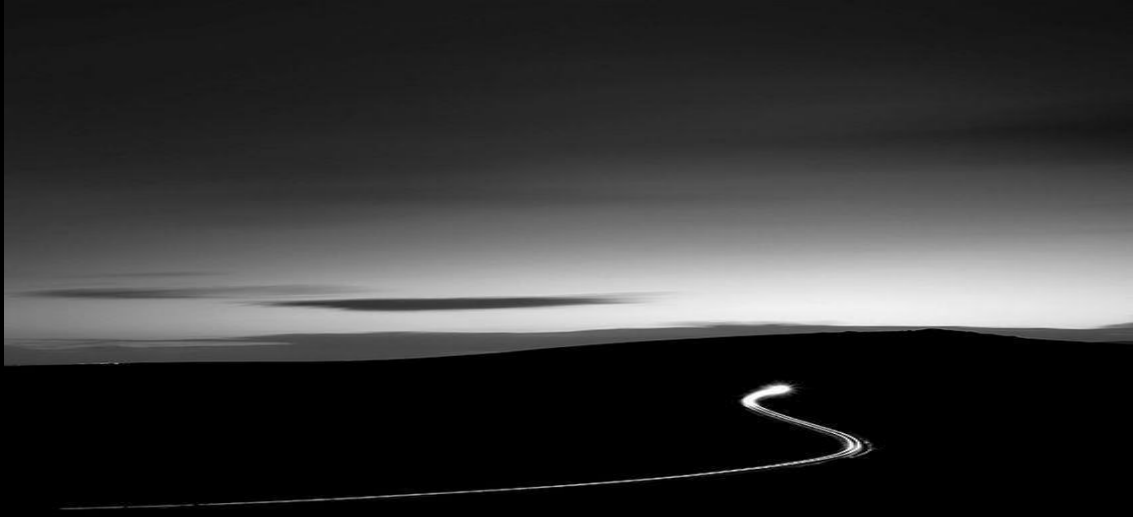

RƯỢU KHÔN CẦM

-gởi theo MAI THẢO bỏ đi ngày 10-01-1998-

Ta vẫn ngồi yên, đối bóng im.
Người đi chân nhũn có ai kèm.
Chén rượu trần gian chùng đã cạn,
chần chờ chi nữa, có gì thêm ?

Người đi bất chợt, thế mà hay !
Rượu đã khôn cầm cứ uống say.
Rồi mai đập chén vào hư ảo,
rượu của mười phương, trả lại mây.

Rượu đổ như lòng thở mới yêu,
rót tràn theo mấy bóng đời xiêu.
Ngoài kia phố thị chiều thay áo,
quán nhỏ người xanh mắt tịch liêu.

Rồi miếu đền xưa cũng vắng tanh
thơ bay lữ vướng một điệu hành.
Hàng hàng xác chữ nằm thoi thóp
đợi lửa phần thư cháy đoạn đành !

Ta với người chung một tuổi sầu
dấu đời kiêu hãnh giấu niềm đau.
Đêm say bốc rượu cay trồng mắt
lòng vẫn ngùi thương chuyện bể dâu.

Thôi giả vờ vui đêm trắng đêm.
Tay xuôi oằn mỗi thiếu vai mềm.
Người đi ngoài cõi mù sương bụi
ta đứng ngùi trông. Đâu bóng chim ?